

SLOVENSKI NAROD.

Izjava vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter večja po pošti prejemam za avstro-ogrsko dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 80 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tujo dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne peti-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopsi naj se izvole frankovati — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je v Knafovih ulicah št. 5. in sicer uredništvo v I. nadstr., upravljanje pa v pritličju. — Upravnemu naj se blagovljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari

Uredništva telefon št. 34.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Posamezne številke po 10 h.

Upravljanja telefon št. 85.

Gostinčarjeva kandidatura.

(Dopsi z Notrajskega.)

„Habemus papam!“ Klerikalna stranka je proglašila za državnozbornega kandidata za volilni okraj Idrija-Cerknica-Logatec-Vrhovca znanega farškega podrepnika Gostinčarja.

Ko smo na Notranjskem izvedeli to vest, smo se kar za glave prijemale, zakaj zdela se je nam tako gorostasna, da je nismo mogli verjeti, dokler so nismo o resničnosti prepričali črno na belom v „Slovencu“.

In po vsem okraju v vseh slojih brez razlike političnega prepričanja z edino izjemo župnišč je nastal vihar ogorčenja, da si drzne klerikalna stranka tako nesramno bagatelizirati naš volilni okraj in nam vsljevati za kandidata takšno revo in duševno ničlo pred bogom in ljudmi, kakor je Jože Gostinčar.

Idrijski volilni okraj šteje za Ljubljano brez dvoma razmeroma največ intelligentnih, zavednih volilcev, zato se mora smatrati za očividno preračunjeno briskiranje teh volilcev, ako se jim hoče vsiliti za poslanca moža, ki je po javnem priznanju strankinega vodstva samega absolutno nesposoben za ta težavni posel.

Že pred leti, ko se je ustanovljala splošna ali takozvana V. kurija, bi imel za Kranjsko kreirani mandat dobiti Gostinčar. Ko je pa prišlo do volitev, se pa kleriklci sami spoznali, da bi se nesmrtno blamirali, ako bi tega docela nesposobnega človeka volili za poslanca, zato so opustili to kandidaturo in proglašili za kandidata Šusteršiča.

Gostinčarju, ki mu je bil preje ta mandat obljen, seveda to ni bilo povoljno. Kdo bi si mislil, da tiči v tem malem možiku, ki za jedva svoje ime naslikati, toliko samoljubja in častihlepnosti! Možiček je zahteval, naj se mu obljeni za bodoče siguren mandat, stranka mu je to obljenila

in letos je morala dano oblubo izpolnit, ker bi sicer mali Gostinčar je bil rogoviliti in ropotati. Treba je bilo vgriziti v kislo jabolko in klerikalna stranka je postavila za svojega kandidata v idrijskem okraju Gostinčarja, dasi je prepričano njeno vodstvo, da je ta mož vse drugo nego sposoben za poslanea.

In kako zelo so uverjeni v klerikalni stranki o tem, da je Gostinčar ničla v besede pravem pomenu, dokazuje to, da si dr. Krek na zaupnem shodu, ko je priporočal njegovo kandidaturo, ni upal niti z besedo naglašati Gostinčarjevih poslanskih sposobnosti. Vse Krekovo utemeljevanje te famozne kandidature je kulminiralo v tem, da je poudarjal: „Pri volitvi je treba imeti načelo: S stranko grem, s strankino vodstvom, ki ve, da je to potretno. Stranko bom volil, ne osebel!“

Torej niti besedice ni izgubil o Gostinčarjevih sposobnostih, kar je gotovo velenčilno, ko je vendar pri poslancih prvo in glavno vprašanje, dali je dotočnik sposoben za ta težavi posel. Najbolj pa je osvetli kakovost bodočega klerikalnega poslance za idrijski okraj dr. Šusteršič sam, ki je na zaupnem klerikalnem shodu naravnost povedal, da Gostinčar pač ni v položaju, da bi mogel delati in kaj storiti za svoj okraj, zato pa bosta on in dr. Krek „delala za ta volilni okraj, kakor bi bila poslancata tega okraja in vsak se lahko obrne do njih“. Z drugimi besedami povedano: Gostinčar bo samo po imenu poslanec za ta okraj, prava poslanca pa bosta dr. Šusteršič in dr. Krek vsak do polovice!

Ali ni to za nas idrijske volilce prekrasna perspektiva? Čemu naj potem volimo poslanca, če bosta Krek in Šusteršič že vse sama storila! Potem bi bilo boljše, da bi bila kleri-

kalna stranka postavila pri nas za kandidata dr. Krekovo kuharico, da bi imela moža na Dunaju vsaj tečno in zdravo hrano, da bi vsaj lahko zmagovals trud, ki bo jih stalo njihovo požrtvovalno delo za naš okraj!

Pravijo, da ima poslanec že nad glavo posla, ako hoče dobro zastopati svoj okraj in ugoditi vsem željam in zahtevam volilcev. Če bosta torej Šusteršič in Krek pošteno zastopala svoje volilne okraje, potem jima bo pač preklicano malo časa ostalo, da b zastopala idrijske volilce, ali z drugimi besedami povedano: naš idrijski okraj bi ostal vkljub Gostinčarju brez zastopstva.

V koliko bi pa to odgovarjalo interesom okraja, naj volilci sami razsodijo.

Zato je naše mnenje to, da se morajo napeti vse sile, da se prepreči izvolitev take ničle, takšne marionete, kakršen bi bil po priznanju klerikalnih kolovalij samih Jože Gostinčar.

Mi hočemo za poslanca moža, ki bo na svojem mestu in ki bo tudi dočela sposoben za poslanski posel, ne pa človeka, ki bi bil v osmeh vsemu parlamentu!

Z ozirom na to je naše trdno prepričanje, da se morata v našem okraju narodno-napredna in soc.-demokratska stranka zediniti za skupnega kandidata in z združenimi močmi delovati na to, da strmolagiva Gostinčarja. Vsa ozkorost naj poneha, gre se samo za to, da obvarujemo slovenski narod sramote, da bi ga v v parlamentu zastopal tak nesposoben človek, kakor je Gostinčar!

Deželni zbori.

Gradec 5. marca. Poslanec dr. Jankovič je začel slovensko ute-meljevanje svoj predlog zaradi ustan-

novitve kmetijskih zadrug. Nemci so se takoj razburili ter začeli kričati. Po par slovenskih stavkih je govornik nadaljeval nemško, protestiral je proti narodni nestrnosti in zahteval enakopravnost Slovencev z Nemci po celi deželi. V utemeljevanju svojega predloga je dokazoval, da se Spodnji Štajer, posebno slovenski okraji zastavljajo. Predlog se je izročil deželnemu kulturnemu odseku. — Poslanec baron Rokitansky je zahteval, da se provizorna leta učiteljsku stejejo v pokojnino. — Poslanec dr. Hrašovec je interpeliral namestnika zaradi postopanja krajnega šolskega sveta v Selnicu proti Slovencem.

Praga 5. marca. Deželni zbor je sprejel predlog deželne kulturne komisije, naj se prepove uvoz italijanskih svinj v Avstrijo. — Načelniki vseh strank, razen Vsenemcev in nemških agrarcev so vložili skupni predlog, v katerem pozivajo vlado, naj ostana pri nagodenih pogajanjih z Ogrsko neizprosna, naj ne žrtvuje novih avstrijskih interesov, temuč naj rajši pripravlja vse potrebno za popolno gospodarsko ločitev.

Ljubljana 5. marca. Poslanec vitez Abrahamovic je utemeljeval zakski načrt glede uradnega jezika pri avtonomnih oblastnijah. Notranji uradni jezik deželnega odbora je poljski in tudi v dopisovanju z državnimi oblastnijami se naj poslužuje deželni odbor le poljskega jezika.

Solnograd 5. marca. Sprejet je bil predlog, naj se odpravi tarif po zonah na državnih železnicah ter se uvede kilometrski.

Nagodbena pogajanja.

Budapešta 5. marca. Glasilo ministra Kossutha, „Budapest“ piše glede nagodbenih pogajanj, da so diference zelo velike. Ogrska stoji na stališču samostojne carine in da je z Avstrijo skleniti trgovinsko pogodbo in ne trgovinske zvezze, do-

čim zahteva Avstrija skupno carinstvo in skupni carinski tarif. Glede kvote stoji Ogrska na stališču, da nima ta stvar z nagdbo ničesar opraviti, temuč jo mora urediti le kvotna deputacija.

Češke stranke.

Praga 5. marca. Mladčeški zupniki so se izrekli proti volilni dolžnosti. — Danes je bila konferenca med Mladčeši in Staročeši ter se je sklenila volilna zveza za bodočih šest let.

Papežev odlikovanje.

Dunaj 5. marca. Papež je poddel ministru baronu Aehrenthalu in avstrijskemu poslaniku v Parizu grofu Khevenhüllerju veliki križ Pijevega reda za usluge, ki sta jih izkazovala Vatikanu v njegovem prepiru s Francijo. Tako odlikovanje ne postavlja naše diplomacije v najboljšo luč pri prosvitljene velesilah.

Dogodki na Ruskem.

Petrograd 5. marca. Pred otvoritvijo državne dumy je imel metropolit v cerkvi nagovor, v katerem je prosil poslance, naj pozabijo razlike in mnenju ter delujejo le za blagor nesrečne dežele. Ob 1. uri je otvoril dumo predsednik Golubev. Ko je vladni zastopnik čital carski ukaz, s katerim se sklicuje duma, so poslanci desnice stali in opetovano klicali carju, dočim so vsi levicari sedeli. Za predsednika je bil z veliko večino izvoljen kated Golovin, ki je imel jasno simpatičen nagovor. Sploh je vladala prvi dan med vsemi strankami najlepša sloga.

Odesa 5. marca. Namestnik v Kavkazu je odredil revizijo pri upravi kavkaziske železnic, pri čemer so se razkrila velika poneverjenja, ki so se vrnila že več let. Načelnik je posvan v Petrograd, oba glavna inženirja pa so zaprli.

Moskva 5. marca. V vseh tiskarnah je izbruhnil štrajk.

LISTEK.

Knjige „Slovenske Matice“ za leto 1906.

(Poroča F. Kobal)

(Konec.)

Milan Pugelj je vposalil tudi še lično novelijo Diletant. Skromna je njega zgodbica in vendar je to cel roman plahega in idealnega srca. Učitelj Peter je nanavaden tih človek, plah in neokreten. Ali srce njegovo je kakor tistih Asra, ki umre, kadar ljubijo. In Peter ljubi — s tisto brezmejno, tiko ljubezijo, ki umre le, ko je stroheno srce. Ali on ljubi nevrednie, ki mu je vračala ljubezen le v svojo zabavo in svojo uteho. Pride jesen, lepa tujka — letoviščarica ga ostavi, vračajoča se v svojo daljno domovino k svojemu — možu, Peter pa si konča življenje in valovih jezer, ki mu je prineslo tujko in ljubezen in spoznanje. — Novelica je pisana gladko, z globokim čuvstvom in veliko, svečano resnobi. Petrovih idealnih in svečanih resnob. Petrovih čustev. Zato se mi zdi, da je naslov neokusno izbran: kakor bi v mehki moll-akord hušnili

veselo zveneč glas, tako se čuje „diletant“ v okviru cele povesti. Pugljeva velika vrlina je, da umeje s par čisto skromnimi besedami točno orisati situacijo in vzbudit najjača čuvstva. „Diletant“ in „Anina prva ljubezen“ sta cvetki redke finosti.

Josip Kostanjevec, popularni pripovedatelj predmestnih in trških povesti, nastopa s krajšo povestjo o gostilničarki, tam nekje v majhnem notranjskem trgu, ki se je popolnoma vdala alkoholu, da bi si pregnala bolesti nesrečne ljubezni in še nesrečnega prisiljenega zakona. Vse lepiši nego je ta povest, ki je čisto konvencionalna in v vsakem oziru čisto vsakdanja — je okvir k tej povesti, ki je pisan topleje in simpatičneje; morda ugaja bolje tudi zato, ker je vendarle vsaj malo originalnejši nego je povest. „Obsojen“ ne vem če je pravi naslov.

Kdo je obošil to žensko, da se mora biti žalosten konec? O Kostanjevečevih pisateljskih kvalitetah na tem mestu kaj več spregovoriti, se mi vidi odveč, saj ga menda pozna že vsak otrok. Interesantno pa je, da stopimo stoprav z njegovo povestjo na realnejša, trška tla. Vsi njegovi tovariši, ki

jih je slučaj združil v letošnjem zvezku „Zabavne knjižnice“, se gibljejo v nekakih višjih sferah, polnih sanj in rahlih čuvstev, celo Golarjev Aleš je kos sanjača. — Kostanjevec pa ne išče romantičkih višav, ampak stopa po trdem trškem tlaku. Na tem je K. doma — tega se zaveda tudi sam in zato se previdno skrije za psevdonim, kendar krene drugo pot. In to je mnogokrat čisto prav storjeno.

Če se splošno ozremo na letošnji zvezek „Zabavne knjižnice“ (uredil J. Kostanjevec), moramo reči, da nam je podal eno nězorno skico (4), dve povesti uprav srednje vrednosti (t. j. 6) in troje (2, 3, 5) sestavkov trajne vrednosti in velike lepotе. Letošnji zvezek torej ni brez literarne vrednosti.

Ali! — in to je čisto drugo, povsem principialno poglavje! — včas temu je „Matica“ z letošnjim zvezkom „Zabavne knjižnice“ zgrešila pravo pot. Nikakor namreč ne gre, da bi „Matica“ v svoji „Zabavni knjižnici“ zalagal krajše spise — in najsi je njihova literarna vrednost že tako velika. Za krajše spise so pravi založniki periodični listi, mesečniki, revije etc. — tu je prava domena za

malo literaturo. „Matica“ pa kot veliko literarno založniško podjetje, zaglaj veliko literaturo. Tako bo ustrezeno na vse plati: lit. periodičnim listom in njihovim predalom na eni — in — kar je odločilno, — spisovateljem obsežnejših literarnih del na drugi strani.

Ne bi oporekal, če bi ta zvezek imel antološki značaj, če bi bil nekako zrcalo momentannega stanja slov. pripovedovalne literature — ali tega značaja nima. In zato pravim, da je bilo čisto krivo, da je „Matica“ napolnila „Zabavno knjižnico“ z malo literaturo, mesto da bi jo odprla veliki. Da bi rokopisov ne bilo na razpolago — ta je jalova. Čim si bo spisovatelj obsežnejših del gotov, da mu ne bo treba stradati založnika ali pa celo skleniti z njim riskantno začeteno pogodbo — bode pisal v vnesmo in naša literatura ne bude bogatela po spiskih, ampak po knjigah. In za to skrbeti — to je vendar prva „Matičina“ dolžnost, kajti ona ni samo literarno in znanstveno društvo, ampak tudi veliko založniško podjetje.

„Hrvatska knjižnica“ je nekaj novega. Po hvalevrednem prizadevanju dr. Iliešči sta se namreč posetrimski društvi „Hrvatske“ in „Slovenske Matice“ zavezali, da bosta v manjših posebnih snopičih seznanjali svoje društvenike z boljšo beletristiko sosednje literature. Prvi (letošnji) zvezek „Hrvatske knjižnice“ je uredil dr. Iliešči in je sledič pedagoškim pravilom objavil samo take spise, ki so po jeziku in vsebinu Slovencem najbližji. Izbral je v obči prav srečno, kajti objavljeni spisi so po svoji vsebinu plodonosni v tem pogledu, da nam mahoma odpirajo pogled v celo kulturno dobo hrvatskega naroda, obenem pa so karakteristični za dotednega avtorja — vsebujejo torej dvoje momentov pomembnosti. Izvzeti pa treba s tega stališča Uspomene na Sloveniju, ki so morda interesantni stilistično, ali njihova vsebina je z označenega stališča skoro dočela brezplodna.

Knjigi je dodal urednik dvoje prav lepih portretov, pod črto pa zelo pripraven tolmač. Škoda, da je moral opustiti kratek slovenški uvod. Ali bi pa morda res bilo praktičneje, če bi se izdala posebna knjižnica, ki bi obsegala obris hrvatske slovnice in hrvatsko-slovenski slovarček — potem bi zanaprej ne bilo več treba svojpot dostavljati tolmača. Natisnila je knjigo „Katolička tiskarna“ v Ljubljani.

Dopisi.

Z Brda. Če opazujemo razmere med uradništvom, pride domo do prepranja, da mora biti stališče sodnikovo z ozirom na njegov vzvišen stan v uradu in izven urada najtežavnješ. Sodnik, ki razume izvrševati svojo službo strogo nepristransko in poštano, ki si zna pridobiti tudi med širšim ljudstvom neomejeno zaupanje in spoštovanje, tak sodnik je po našem mnenju pravi umetnik v svojem poklicu. Ko to omenjam, spominjam se našega spoštovanega sodnika, gosp. Josipa Žmavca; spominjam se hvaljeno njegovih dobril del za ves naš sodni okraj, o priiliki, ko odhaja v Ljubljano, kamor je imenovan sodniškim tajnikom. Njega so dičile vse te lepe lastnosti tekmo njegovega tukajšnjega službovanja. On nam je bil moderni sodnik. Vsak je našel prijemu pravne pomoči. Svoje akademische načrte ni nikdar zlorabil na noben način. Vsakemu je bil enako pristopen in vsem stanovom brez razlike prijazen družabnik. Gosp. Žmavec je bil naš ljubljenc kot človek, in splošno spoštan kot dober in izborn sodnik. O tem se je saj deloma lahko prepričal pri odhodnici, katero so priedili njegovi prijatelji njemu in njegovi ljubeznivi gospe soprogi na čast dne 22. p. m. v salou g. Veverja. Imeli smo sicer najslabše vreme, a vzhod temu je bil prostoren salou ves zaseden od odličnega občinstva od blizu indaleč našega sodnega okraja. Prekrasne napitnice, posebno one gg dr. Senčarja, notarja Rahneta in nadučitelja Tomana ganile so vidno poslavljajoča se, čemur se prav nič ne čudimo, saj so prihajale nam vsem iz sreca. Prepričala sta se tudi lahko g. sodnik in njegova ljubka gospa soproga o naši odkritostrišni vdanosti napram njima na dan njunega odhoda v Ljubljano, dne 1. t. m. Zbrali smo se bili na kolodvoru v Domžalah še enkrat prijatelji od vseh strani našega okraja, domačini in uradništvo. Vsak je hotel videti še enkrat vrlo rodbino g. sodnika in ju pozdraviti najiskrenje slednjič, predno nas zapusti. Pridrjal je vlak iz Kamnika in v bližnjem trenutku že ni bilo več naših dragih med nami. Srce se nam je krčilo žalosti, ko smo solznih oči dvigali robce za odhajajočim vlačkom. Da, slava takemu sodniku kakor je bil naš g. Žmavec! Čast in hvala mu tudi, ker se je pokazal odkritosršnega in neizprosnega nasprotnika zastarelega birokratizma.

Lukovčani.

Ljubljanski občinski svet.

Ljubljana, 5. marca.

Predsedoval je župan Ivan Hribar, ki je govoril posmrtnicodne 1. t. m. umrlemu polkovniku Vučetiću. Naglašal je, da je bil pokojnik izreden mož, prikljivega značaja, ki je znašl s svojim taktičnim in koncilijantom vedenjem vsekdar zdržati prave zvezne med vojaštvom in civilnim prebivalstvom. Znal si je pridobiti naklonjenost moštva in častnikov. V znak sožalja so se občinski svetniki vzdignili s sedežev.

Nadalje je prečital župan zahvalo društva „Merkur“ za redno in izredno podporo.

Končno je naznanil, da so se znižani tarifi na železnicah za dovažanje mesa v gotova avstrijska mesta zopet opustili, ker ta nereda ni imela nič pozitivnega uspeha glede cen mesa. Ni upanja, da bi se slična akcija še

kdaj uvelia; sploh ne bo glede dragine mesa poprej bolje, dokler se ne dovoli uvoz živine iz Rumunije in Rusije.

V prilog staroslovenskemu bogoslužju.

Obč. svetnik dr. Oražen je stavil nujni predlog v zadevi staroslovenskega bogoslužja ter ga sledče utemeljeval: Dne 18. decembra m. l. je izdala rimska stolica odlok, ki je pogubouzen radi staroslovenskega jezika v cerkvah rimskega obreda, takozvani glagolici. Rim ni poslušal glasu slovenskega in hrvatskega naroda, ki je predianskim s tisoči podpisov prosil, naj se mu vrne starodavni privilegij staroslovenskega bogoslužja. Jugoslovanski katoliški škofovi, zbrani meseca velikega travna 1905 v Rimu so z veliko večino priporočali rimske stolice, naj upošteva opravičene želje Slovencev in Hrvatov, ali zmagal je druga struja, nepriznata nam Slovanom.

Glasom omenjenega usodnega dekreta je dočila rimska stolica, da bodi glagolica realni privilegij, to je uživajo naj pravico staroslovenskega bogoslužja le nekateri cerkve, in sicer tiste, kjer se z gotovimi spomeniki in sredstvi dokaze, da se je upotreboval v njih glagolski jezik v sveti službi od leta 1868. dosedaj neprinemoma (sine intermissione). Takih cerkva je tako malo in edino le v teh redkih cerkvah bi smel duhovnih glagolja v bodoče opravljati staroslovensko službo božjo. Ko bi jo izvrševal v kaki drugi cerkvi, bil bi ipso facto suspendiran. Nasprotno sme latinski duhovnik maševati po latinsku v vseh cerkvah, ki imajo staroslovenski privilegij. Ponekod se peva list in evangelje pri maši v narodnem jeziku; rečeni dekret je ogorčen nad tem in prepoveduje najstrože porabo narodnega jezika v bogoslužju.

Ako obvelja imenovani dekret, zaprta je pot glagolici v naši cerkvi. Ako pride semkaj svečenik armenškega obreda, smel bo maševati v naših sestih v svojem jeziku, takisto Kopt v koptovskem, a če se zglaši svečenik glagoljaš, zabranjena mu je pot pred altar v naših cerkvah; tu se ne sme nikdar več razlegati naša posvečena stara slovenščina. In vendar ima staroslovensko bogoslužje po rimskem obredu popolno domovinsko pravico v naši deželi in v njenem glavnem mestu ne glede na apostolsko pismo papeža Ivana VIII., ki je dal ta privilegij vesoljnemu slovenskemu narodu ne kakor stvarno povlastico (privilegium reale), temuč kakor privilegium nationale, ampak prav posebno na zgodovino naše kranjske dežele. V vseh dobah izza Cirila in Metoda so se nahajali tukaj glagoljaši, ki so izvrševali svete obrede po slovenskih cerkvah v stari slovenščini. Svedok temu so domalega vsi naši zgodovinopisci, to svedočijo nepobitno ostanki glagolskih misalov, ki se nahajajo pri mnogih slovenskih cerkvah in se našli pri obeh najstarejših župnih cerkvah ljubljanskih, pri šentpeterski in pri stolni. V ljubljanskem stolnem mestu so čitali nekaj staroslovensko maš glagolski svečeniki. Ljubljanski škofov Hren je posvečeval glagoljaši, ki jih sam naštrela v svojih dnevnikih. V Ljubljano so prihajali opravljati jugoslovanski svečeniki staroslovensko službo božjo. Spominjate se gotovo že krasnega prizora, ko se je o godu slovenskih apostolov Cirila in Metoda leta 1902. pella staroslovenska maša na naši trnovski župni cerkvi.

Dekret od 18. decembra m. l. je zadal smrtni udarec glagolici v naši domovini. Nikdar več naj se ne vrši

tu staroslovenska služba božja po rimskem obredu. Tak ukrep je nasproten pravu, ki sta nam ga priborila slovanska apostola Ciril in Metod, nasproten je naši zgodovini in bilo nam v obraz, kar zapostavlja staroslovenčino latinskemu jeziku; zato predlagam:

Slavni mestni zbor skleni pridružiti se akciji hrvatskega naroda v Kraljevini in v Dalmaciji za obrambo glagolice in zahtevati od sv. stolice, da razveljavi dekret od 18. decembra m. l. in da prina staroslovensko bogoslužje po rimskem obredu za privilegium nationale vesoljnega slovenskega naroda.

Predlog je bil soglasno sprejet.

Drugi nujni predlog.

Obč. svetnik Kozak je nujno predlagal napravo ograje ob posestvu gospa Dermastija na Zaloški cesti. Na predlog podprtja se je predlog izročil finančnemu in stavbnemu odboru, da ga prouči in izdeli proračun.

Sprememba uradnih naslovov nekaterej mestnih uradnikov.

Ker se pri nekaterih mestnih uradnikih ne krije uradni značaj z doseganjem naslovom, nasvetoval je župan, naj se uradniki Kalis, Bolt, Barle in Gutnik imenujejo v zanaprej pisanistični pristavi. Sprejeto. (Poročevalec obč. svetnik dr. Triller).

Prečinja za pokojnino.

Mariji Mežanovi, vдовu po upokojenem detektivu se je dovolila posmrtna četrt 180 K in letna pokojnina 400 K. (Poročevalec prejšnji).

Stavba novega župnišča pri Sv. Jakobu.

Poročevalec obč. svetnik Senčovič, ki je prečital dolgo županovo poročilo o tej stvari, kjer navaja potrebo regulacije Rožnih ulic in križevega pota, ki se je delal že 10 let za odstranitev šentjakobskega župnišča in za zgradbo novega župnišča. Po dolgem pogajjanju z erarjem, oziroma finančnim ministrtvom se je dosegel državni prispevki 45.000 K. Kranjska hranilnica je obljubila 24.000 K, g. Samassa 2000 K. Za novo župnišča sta v Florjanskih ulicah že kupljeni dve hiši. Stroški za stavbišče in stavbo so proračunjeni na 104.000 K. Ž upno upraviteljstvo mora zagotoviti 13.000 kron, nakar bo primanjkljaj 27.000 K pokrila mestna občina iz raznih fondov prebitkov. Stavba se izvrši po Fabianovih načrtih, ki jih je dejelna vlada že pregledala. Sklenilo se je, da se zgradba razpiše, kakor hitro bo zagotovljen ves stavbeni kapital, tako da se z zidanjem lahko začne že meseca avgusta ter bo stavba do jeseni pod streho.

Električni motor za žaganje drv.

Zaganje drv za magistrat velja na leto 1220 K. Motor bi veljal 1435 kron, tako da bi se v treh letih izplačal. Potreben kredit se je dovolil. (Poročevalec obč. svetnik Mally).

Stavba zadeva.

Prošnja Anton Lončaričevih dedičev za razdelitveno spremembu parcel ob Slomškovih ulicah in Resljevi cesti se je ugodilo. (Poročevalec obč. svetnik Hanuš).

Sprememba občinskega reda in občinskega volilnega reda.

Poročevalec občinski svetnik dr. Oražen, ki je v začetku proglasil pisavo nemških listov, kakor da bi bil simuliral bolezni, da se zavleče ta zadeva, za infamno laž. Potem je začel poročati najprej o novem občinskem volilnem redu.

K splošni razpravi se je oglasil obč. svetnik Prosenc, ki je povedal, da je to vprašanje temeljito pre-

mišljeval že leta 1900. ter predložil svoje načrte, ki so jih občinski svetniki odobrili. V s. ojem načrta je zahteval za občinske svetnike in župana šestletno funkcijsko dobo. Njegovi načrti se strinjajo z županovimi, le glede priziva gredo narasel, ker župan nasvetuje pritožbe na deželnini občini. Župan je konstatiral, da se Prosenc predlog ni izgubil, temuč so ga vsi občinski svetniki dobili tiskanega, a pravni odsek je izjavil po svojem takratnem načelniku dr. Streltu, da ta načrt ni sposoben. Prosenc je odgovarjal, da je bil pri dr. Streltu vsej 20krat, a mu je vedno zagotavljal, da akta nima.

Nato se je prešlo v podrobno razpravo:

S 1. Kdo ima pravico voliti (aktivna vol. prav.) Upravičeni, da volijo, so vsi občani ali občanke, ki so 24. leto dopolnili, če: 1. jim je predpisani v mestni občini ljubljanski kak direktni davek vsaj že leto dni; ali če so 2. ljubljanski častni meščani ali meščani, ali pa 3. občani, 4. občani in občanke, ki vsej dve leti nepretrgoma v Ljubljani prebivajo. Odsotnost iz Ljubljane povodom vojaškega službovanja smatrati je prav tako malo za pretrganje prebivanja, kakor se v dveletno — za doseglo volilne pravice potrebno — dobo ne more všeti onega časa, za katerega je bil kdo od drugod radi vojaškega službovanja v Ljubljano poklican.

Do točke 4. je bil odobren, k tej točki pa se je oglasil obč. svetnik dr. Triller, ki je govoril nekako tako le:

Slavni občinski svet! Moja poštena in iskrena želja je, da se čim hitreje na stežaj odpro vrata te zbornice tudi onim širokim plastem prebivalstva, ki doslej niso imeli v mestni hiši neposrednega glas in direktne besede. Prav zaradi tega — in to podrtam! — pa sem prisiljen staviti k odstavku 4. § 1. izpreminjavalni predlog, ki naj v tej novi kuriji oropa ženstvo volilne pravice. Ta odstavek naj se torej glasi: „4.) vsi občani moškega spola, ki so dopolnili 24. leto ter vsaj dve leti že bivajo nepretrgoma v Ljubljani.“ V temeljevanju tega na videz nazadnjaškega predloga dovoljeno naj mi bo navajati sledče:

Ideal moderne svobodomiselne reforme tudi predlog g. poročevalca ni in še manj bo to v obliki, predlagani po meni. Vzlic temu pa se osmeli trdit, da bo tudi ta skromni korak naprej za doslej brezpravne občane večjega realnega pomena, nego bi bila danes v tej zbornici tudi najidealejša in najradikalnejša emanacija splošne in volilne pravice. Ta dozdevni parodokon ni težko opraviti! Kakor je slavnemu občinskemu svetu izvestno še v živem spominu, je centralna vlada na vprašanje sol nograške in tržaškega deželnega zobra zastran eventualnega uveljavljenega načela splošne in enake volilne pravice tudi za deželne zbere odgovorila z odločnim: ne! To je ona ista vlada, ki je z vprav neizprosno energijo izvedla dalekosežno državnozborsko volilno reformo; zategadelj je absolutno izključeno, da bi ista vlada dopustila opustitev interesnega zastopstva za katerokoli komunalno zastopstvo. Če nam je torej resna volja odpreti kar najhitreje vsem občanom vrata te zbornice, tedaj se mora in zamore naša reforma gibati za sedaj le v okviru načelnega stališča vlade. Zmenost je torej v tem slučaju dokaz resnosti. Če bi hoteli mi — kakor se nam očita od strani

zadeva krogla Ladislava Gajačiča. Nekako plaho se mu je približala Asunta, a Piali-paša ni hotel nič slišati o zahvali.

— Usmilite se me vojvodinja in obvezite mojo roko. Ti mornarji so sicer vrli možje, a roke imajo trde in okorne.

Asunta je naglo pristopila in s svojimi nežnimi rokami izprala admiralu roko in mu jo spremeno obvezala.

— Kako dobro to de. Hvala Vam, vojvodinja. Usluga za uslugo in za zob za zob, to je moje načelo. Na svojo dušo Vam tukaj prisegam, da mi bo Ladislav Gajačič to kroglo v moji roki drago plačal. Pri živem telesu ga dam iz kože deti in obesiti na jambor svoje ladje. Zanesite se vojvodinja, da to storim in veselit se moje priseg, kajti čim prej jo izpolnim, tem prej bogete vdova. Zdaj pa, Desantič, obrni svojo jadrenico in popelji nas v Bejrut. Med potom si vojvodinja premisli, kam naj jo spravimo. V spremstvu turških vojnih ladij bo tako mirno potovala, kakor bi jo prorok Mohamed sam vodil.

(Dalej prih.)

„Slovenca“ in „Rdečega praporja“ — metati v resnici delavstvu le pesek v oči, tedaj bi imeli danes najlepšo priliko za to. Skleniti nam je treba le kar najradikalnejšo volilno reformo — v mirni zavesti, da leta in leta ne bo postala kri in meso! Saj je ne glede na omenjeno načelno stališče več kot gotovo, da bi niti deželni zbor, stoječ sam na temelju interesnega zastopstva, ne mogel pritrdirti kakši širši občinski volilni reformi. Tak je torej položaj, katerega sta v načelu uvaževala tudi že g. župan in personalni in pravni odsek, čigar ravna posledica je pa tudi moj izpreminjavalni predlog. Saj smo z tem, da smo obranili ženskam volilno pravico, utemeljeno v davčni sili, še vedno naprednejši kakor Dunaj, Praga, Trst in večina avtonomnih avstrijskih mest. Priznanje ženske volilne pravice v splošni kuriji pa bi bil tak radikalni novum, da ga mi prav gotovo ne dosežemo. K večjemu bi dali deželnemu odboru ali pa vladu v roke orožje zoper našo reformo sploh. Pred tem pa svarim, ker bi se nas po pravici izpostavilo očitanju političnega komedijanta. Očitalo se nam bo bržas tudi nezadostno število mandatov novega volilnega razreda, kakor je določa nadaljnja § 6. V tem pogledu pa se nam je ozirati na naše čisto izredne politične razmere — ne vem, čemu bi to tajili?

— ki nam usiljujejo boj na tri fronte. V socialnem in gospodarskem oziru pa je ta krivica le navidezna, kajti že današnja sestava te zbornice in ujeno dosedanje socialno delovanje je bodočim novim zastopnikom porok, da glede pravčnih socialnih in gospodarskih zahtev ne bodo nikdar osamljeni, temveč bodo imeli vedno krepko oporo v ostalih tovariših. — Trenutne in objektivne sodbe javnosti se nam torej ni batit; da se bo pa v današnjih časih, ko do neba pluskajo valovi slepe politične strasti, smesišča in blatila tudi naša poštena volja, to je pa v teh bolnih časih itak neizogibno. To nas ne smaženirati. Guarda e passa! Priporočam vam torej, čestiti gg. tovariši, da sprejmete § 1., kakor ga predlagam jaz. Trillerjev predlog je bil sprejet.

§ 2. se je nekoliko spremenil ter se glasi: Izvzete od izvrševanja aktívne volilne pravice so vse one osebe, ki uživajo javno ubožno oskrbo, ali pa so tekmo poslednjih dveh let prejeli uvozno podporo iz javnih sredstev. Služiči častniki in vojaški služniki s častniškim naslovom, potem k stanu vojaškega moštva ali k nižjim služnikom

nečelo sprejeti izvolitve v občinski svet, ali kateri so sprejeti mandat izrekoma ali molče odložili (§ 15. občinskega reda in § 15. občinskega volilnega reda). 2. osebe, ki so bili radi kakega iz dobičkažljnosti učenjene disciplinarnega pogreška odstavljeni od javnega opravila ali službe za dobo treh let, računljeno od pravokrepnosti dotične razsodbe.

§ 10. Izključenost od aktivne in pasivne volilne pravice. Izključene, da ne smejo niti voliti, niti izvoljene biti, so tiste osebe, ki so bile obojene na kazenski, s katero je po kazensko-zakonskih določilih združena izguba političnih pravic, in to dotlej, dokler po vsakodanah zakonih in zdaj po zakonu z dnem 15. novembra 1867. l. drž. zak. št. 131, traja nesposobnost za izvrševanje teh pravic. Naposled so za tri leta od aktivne in pasivne volilne pravice izključene osebe, ki so te dve pravice izgubile za to dobo v smislu določil § 3., zadnjega odstavka.

§ 12. Sestava volilnih razredov in razdelitev občinskih svetovalcev po volilnih razredih. Za volitev občinskih svetovalcev se razdele vsi občani, ki imajo pravico voliti, v štiri volilne razrede. Prvem trem je voliti takrat, kadar se popolnuje ves občinski svet, po deset v četrtem šest svetovalcev, drugače pa tisto število, ki je potrebno, da se ž njim napolnijo izpraznjena mesta občinskih svetovalcev, dotičnega razreda. (Primerjaj § 16. občinskega reda).

§ 13. Prvi volilni razred. Prvi volilni razred je sestavljen iz častnih meščanov in tistih volilnih upravičencev, ki plačujejo v občini jim predpisane skupnega direktnega davka najmanj po 50 kron, a manj kot 200 kron. V tem razredu volijo tudi, ako jih zaradi njih davčnega plačevanja ni uvrstiti v prvi volilni razred, volilni upravičenci, ki so v § 1. navedeni pod točko 3.

§ 14. Drugi volilni razred. Drugi volilni razred je sestavljen iz tistih volilnih upravičencev, ki plačujejo v občini jim predpisane skupnega direktnega davka najmanj po 50 kron, a manj kot 200 kron. V tem razredu volijo tudi, ako jih zaradi njih davčnega plačevanja ni uvrstiti v prvi volilni razred, volilni upravičenci, ki so v § 1. navedeni pod točko 3.

§ 15. Tretji volilni razred. Tretji volilni razred je sestavljen iz tistih volilnih upravičencev, ki plačujejo v občini jim predpisane skupnega direktnega davka manj kot 50 kron in iz onih ljubljanskih meščanov, ki iz kakega drugega vzroka niso uvrščeni v I. ali II. volilni razred.

§ 16. Četrти volilni razred. Volilni upravičenci, navedeni po točko 4. prvega §. tega volilnega reda, tvorijo četrtri volilni razred.

Vsi ti §§ so bili sprejeti nespremenjeni v podrobni razpravi in v tretjem branju.

O občinskem redu se bo razpravljalo prihodnji tork.

VII. redni občni zbor Ljubljanske kreditne banke.

Ljubljanska kreditna banka je imela danes dopoldne v gornjih bančnih prostorih v Stritarjevih ulicah svoj VII. redni občni zbor, katerega se je udeležilo 17 delničarjev, ki so zastopali 1825 delnic in imeli 182 glasov.

Zborovanje je otvoril predsednik g. župan Ivan Hribar, ki je proglašil sklepnost ter predstavil vladnega zastopnika dvornega svetnika g. markiza pl. Gozanija ter gosp. notarja Plantana kot zapisnikarja. Iskreno pozdravljajo delničarje, se jim je zahvalil za zaupanje, ki so ga imeli do Kreditne banke in do upravnega sveta. Banka je imela lahi večje izgube, ki pri enakih denarnih zavodilih niso izključene. Vendar je upravični svet poskrbel, da bo poslovala banka previdno, da se kolikor mogoče preprečijo izgube za bodočnost. Bančni protektor ekselencija Jan grof Harrach se zaradi bolezni ni mogel udeležiti zborovanja. Gosp. predsednik je izrekel zahvalo „Dželjni banki kraljevine Češke“ v Pragi, Podružnici Živnostenske banke pro Češky a Moravu“ na Dunaju, „Podružnici Osrednje banke čeških hranilnic“ na Dunaju in „Avstro-ogrski banki“, ki so šle „Ljubljanski kreditni banki“ vedno na roko.

Poročilo upravnega sveta o preteklem poslovnom letu in računski zaključek z dne 31. decembra 1906 sta se brez prebranja in ugovora odobrila, ker so imeli delničarji oboje tiskano v rokah.

Iz prvega poročila je posneti sledi:

Cisti dobiček za poslovno leto 1906 znaša po odbitku vseh stroškov in bremen 153.286.11 K ter vstevši prenos dobička iz l. 1905 747.26 K, skupno 154.033.37 K.

Poročilo upravnega sveta o preteklem poslovnom letu in računski zaključek z dne 31. decembra 1906 sta se brez prebranja in ugovora odobrila, ker so imeli delničarji oboje tiskano v rokah.

Iz prvega poročila je posneti sledi:

Cisti dobiček za poslovno leto 1906 znaša po odbitku vseh stroškov in bremen 153.286.11 K ter vstevši prenos dobička iz l. 1905 747.26 K, skupno 154.033.37 K.

V preteklem poslovnom letu dosegli dobiček je večji od lanskoga za 17.496.43 K vzhod okolnosti, da so se upravni stroški nekoliko povišali in nadalje, da so se morali v preteklem poslovnom letu plačati

davki in pristojbine za 11.818.37 K več nego leta 1905.

Nasprotno izkazuje račun izgube in dobička za leto 1906 v primeri z letom 1905 tudi več prejemkov iz obresti, zlasti pa izdatno povišanje provizije iz lastnih bančnih poslov, kar je dokaz, da bančno poslovanje napreduje in se razširja ter da bodo lahko mogoče doseči tudi s podvrgeno delniško glavnico 2.000.000 K prvotno 10% obrestovanje, ako se posreči skonsolidovati poslovanje obeh podružnic v Spljetu in Celovcu v toliko, da bodo prispevali s primernim zneskom k čistemu dobičku centralu.

V splošnem pregledu za poslovno leto 1906 se mora omeniti izredno podraženje denarja, katero je povzročila nepricakovana velika potreba denarnih sredstev v inozemstvu; le previdni finančni poljot „Avstro-ogrsko banke“ se je zahvalil, da se je na naši monarhiji vzdržala do konca leta 4 1/2% obrestna mera tudi v teh kritičnih dobach, ko je na Nemškem in Angleškem bila oficjalna obrestna mera 7%, oziroma 6%.

Draginja denarja je vplivala neugodno tudi na stanje bančnih vlog in to tembolj, ker so celo dunajske banke pošljale slovenskim posojilnicam, hraničnicam in zasebnim tvrdkam 4 1/2% ne in višje ponudbe za vloge, vseled česar je bila banka primorana — da pride v okom zunanjji konkurenči — povisiti s 1. novembrom p. l. za stalne vloge obrestno mero od 4% na 4 1/2%. Ta obrestna mera ostane tudi zanaprej v veljavni.

Stanje posameznih oddelkov našega bančnega polovanja je bilo koncem leta 1906. sledi:

Vloge na knjižice: Stanje dne 31. decembra 1905 2.277.048.38 kron; vloge in kapitalizovane obresti v l. 1906. 3.991.645.30 K, skupno 6.268.693.68 K; tekoča leta 1906. se je izplačalo 3.441.183.36 K; ostane torek dne 31. dec. 1906. 2.827.510.32 K.

Vloge na tekoči račun: Stanje dne 31. decembra 1905. 2.688.601.58 K. tekoča leta 1906. vloženo 12.416.070.79 kron, skupno 15.104.672.37 K; tekoča leta 1906. izplačano 12.598.252.54 K, stanje dne 31. decembra 1906. 2.506.419.83 K.

Eskompt menic: Stanje menične listnice koncem leta 1905. 4.839.566.44 K, tekoča leta 1906. se je eskomptovalo 22.285.777.81 kron, skupno 27.125.334.25 K; tekoča leta 1906. se je plačalo oziroma reeskomptovalo 23.444.057.55 K, ostalo je v menični listnici dne 31. decembra 1906. 3.681.276.70 K.

Vrednostni papirji: Stanje vrednostnih papirjev koncem l. 1905. 1.274.460.38 K, tekoča leta 1906. se je kupilo za 3.792.670.03 K, skupno 5.067.130.41 K; tekoča leta 1906. se je prodalo za 3.366.222.61 K, stanje vrednostnih papirjev 31. decembra 1906. 1.700.907.80 K.

Rezervni zaklad banke je znašal koncem leta 1905. 206.066.67 K in se je tekom leta 1906. zvišal za 17.299 kron 16 h in znaša torek koncem leta 1906. 223.365.83 K, kar pomeni 11.15 odstotkov podvojene delniške glavnice ali 44.60 za vsako delnico.

Od lanskega leta posebni rezervi za izgube odkazanih 50.000 kron — sta se tekom leta 1906. porabili v znesku 30.600 K — za odpis meničnih terjatev, v ostalem znesku 19.400 K — pa za polovični odpis vrednosti 194 delnic „Združenih pivovaren Žalec in Laški trg“, ki so v lastni bančni zalogi.

Računski zaključek z dne 31. decembra 1906 izkazuje: Čista bilanca: Aktiva 8.409.053 K 17 h, pasiva pa 8.255.019 K 80 h. Račun izgube in dobička: v breme 678.059 kron 70 h, v dobro 832.093 K 07 h.

V imenu nadzorstvenega sveta je poročal njegov predsednik gospod Josip Lavrenčič. Vse knjige in račune je nadzorstveni svet našel v popolnem soglasju s prilogami, zato se je predlagani absolutrij upravnemu svetu soglasno sprejel, nadzorstvenemu svetu je pa občni zbor za njegovo vestno in natančno pogosto nadzorovanje izrekel zahavo.

O predlogu upravnega sveta o razdelitvi čistega dobička za leto 1906. je poročal ravnatelj g. Ladislav Pečánska.

Cisti dobiček je znašal 154.033.37 K in se je odkazalo: 5% rezervnemu zaključku z dne 31. decembra 1906. K, 5%, dividenda na 5000 delnic po 400 K nom., kup. št. 6.100.000 K, 10% kot tantična upravnemu svetu 4562.18 K, dotacija pokojninskemu zaključku 1000 K, dotacija posebni rezervi za menične izgube 40.000 K, prenosu na nov račun 806.89 K.

Predlog je bil splošno in v posameznih točkah soglasno sprejet.

O predlogu upravnega sveta glede izprenembre pravil in o zvišanju delniške glavnice je poročal gosp. dr. Triller. Predlagal je:

1.) Pravila se izpreneme, da sme občni zbor sklepiti o zvišanju deln. kapitala do 5.000.000 K z izdanjem novih polno vplačanih delnic.

2.) Sedanja delniška glavnica naj se zviše od 2 milijonov na 3 milijone kron, upravni svet pa se pooblašča, da določi čas in modaliteto povišanja, kakor bo potreba kazala.

Oba predloga sta bila soglasno sprejeti.

Nato se je vrnila volitev upravnega sveta. Skrutinatorja sta bila gg. Zadnikar in Lenarčič. Oddanih je bilo 15 listkov in so dobili po 182 glasov sledeči gg.: Ivan Hribar, Josip A. Spitalský, Fran Kollmann, Kornelij Gorup vitez Slavinski, Gabrijel Jelovček, Ivan Knez, Fran Krásny, Jan Otto, Fran Pavlin, dr. Ivan Tavčar, hr. K. Triller in Urban Zupanec.

Volitev nadzorstvenega sveta je izvršila per acclamationem in so bili izvoljeni sedanji gg.: Josip Lavrenčič, Vit. Hrdina, F. Mallý, Ubald pl. Trnkoczy in Alojzij Vodnik.

Pri slučajnih predlogih je vprašal g. Lavrenčič, koliko je resnice na tem, da ustavni „Jadranska banka“ v Ljubljani svojo filialko.

G. predsednik je odgovoril, da ni sklep upravnega odbora „Jadranske banke“, kar se je o tej ustavni pisarilo po raznih listih, ampak le nekako strašilo, da bi „Ljubljanska kreditna banka“ ne ustavila v Trstu svoje podružnice, o kateri je imeti preprčanje, da bo izhalja dobro, ker v takem mestu, kot je Trst, bosta vendar lahko obstajala dva slovenska denarna zavoda.

Ker se ni nihče več oglašil k besedi, se je g. župan Iv. Hribar zahvalil za udeležbo in naznani, da se bo upravni svet v kratkem posvetoval o tako važnih rečeh glede razvoja banke in skušal ustvariti gospodarsko podjetje, ki bode v korist slovenskemu narodu.

S tem je bilo zborovanje končano.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 6. marca.

Državnozborske volitve v Ljubljani.

Mestni magistrat ljubljanski je včeraj dogovoril volilno listo za prihodnje državnozborske volitve. Vseh volilcev je 6.990. V I. volilnem okraju (šolski del) voli 673 volilcev, v II. (št. Jakobski del) 1092, v III. (dvorski del razen Krakovega in Trnovega) 1357, v IV. (Krakovo in Trnovo) 861, v V. (kolodvorski del vzhodno od Dunajske ceste) 1420, v VI. (kolodvorski del zahodno od Dunajske ceste) 638, v VII. (predkraji Hajvtmanica, Hradeckega vas, Ilovica, Karolinska zemlja, Orlove ulice, Črna vas, Dolenska cesta in Galjevica) 390 in v VIII. (Udmat) 559 volilcev.

Časi se spreminja. Prof. Verstovšek je do zadnjega časa veljal kot napreden, svobodomislen mož. Na zaupnem shodu v Mariboru, kjer se je obsodila pogubna politika dr. Šusterščaka in njegovih drugov, je bil Verstovšek tisti, ki je najljutje našel dr. Šusterščaka in klerikalno politiko. Lansko leto je na shodu v Lehnu klical zbranim kmetom: „Vi kmetje ste osli, ker farjem v čreva lezete!“ In sedaj? Verstovšek se je zatekel pod plasč Šusterščevega namestnika na Štajerskem dr. Korošča in leže sedaj farjem v čreva, kar se da. Se pač časi spreminjajo in „svobodomiseln“ može ž njimi! Da, da, „lakota slave, blaga vleče Karla drugam“! Kakor čujemo, hoče dr. Verstovšek kandidirati v volilnem okraju Gornji grad-Šoštanj-Slovenski Gradec-Marenberg kot Koroščev kandidat.

„Posavska straža“ se polagoma izpreminja v Benkovičevu stražo. Če hoče imeti dr. Benkovič svoje klerikalno glasilo, je to njegova stvar. Odločno pa smo proti temu, da izrablja narodno zavednost Posavcev v svoje namene. Najprvo je dobil na lim Krško tiskarno, potem ujel pod narodno-radikalno kinko napredne Slovence za naročino, sedaj pa prebrača svoje politične kozle po tem listu. Ali ni res nikogar, ki bi napravil temu konec?

Posavčan.

— Vojska bo! Najbolje informirani list na Slovenskem, „Slovenec“ lovi laške ogleduje po Gorenjskem. V pondeljkovi številki je ujel kar tri in sicer v prelepri Radovljici. Ker je mesto Radovljica v neposredni bližini laške meje, obeta postati v kratkem času v strategičnem oziru velevažnega pomena. Vsled tega smo čisto v soglasju z izvajanjem dr. Triller. Predlagal je:

1.) Pravila se izpreneme, da sme občni zbor sklepiti o zvišanju deln.

kapitala do 5.000.000 K z izdanjem novih polno vplačanih delnic.

skem „sijajnem“ shodu v „Unionu“, da mora biti naša armada enaka, če ne močnejša, laški armadi. Čudom se le čudimo zahtevi g. Anžiča, ko je predlagal, da naj delujejo bodoči državni poslaneci iz Kranjske, da se ogromni stroški za vojaštvom v Avstriji znižajo. G. Anžič, ali ne vidite, da je Kranjska v nevarnosti? Ko ste sprejemali Anžičeve rezolucije v Ljubljani, smo lovili na Gorenjskem laške „vohune“. In naš poslanec Pogačnik se je baje izrazil na shodu v Kamni Gorici, da

omenjenih pošiljatev, dano je strankam na prosto voljo, da dvignejo te pošiljatve, če že nočejo čakati, da se jim prihodnjega dne dostavijo, še isto nedeljo na poštnem uradu med določenimi urami t. j. od 9 do 11. ure predpoldne in sicer ne da bi jim bilo treba podati izjave radi odnajšanja in plačati tozadevne predalnine. Ta omejitev pa ne velja za one došle pošiljatve, ki se morajo po obstoječih predpisih takoj po posebnih slih (ekspresno) dostaviti.

— **Slovensko gledišče.** Po preteklu več let smo zopet slišali eno najpopularnejših Verdijevih oper t. j. „La Traviata“, ki združuje v sebi vse prednosti Verdijeve glasbe: predvsem ognjevite melodije v zvezi z mogočno vplivajočo izpeljavo dramatičnih momentov, za kar porabi mojster Verdi dostikrat najblestečejšo instrumentacijo. Snov je Verdi povzel po „Dami s kameljami“ od Aleksandra Dumas in vsebina besedila je sledeča. I. dejanje: V lahkoživko Violetto se zalubi mladi Alfred Germont; sicer ga lahkoživka svari pred seboj, vendar jo prevzame vdana ljubezen mladega moža in zato mu podari kamelijo, češ, da ga želi zopet videti, ko roža odhvete. II. dejanje: Violetta se je odpovedala blestečemu življenju, ker ljubi Alfreda in od njene služkinje izve mladi Germont, da ji je Violetta zaukazala vse, kar ni neobhodno potrebno, prodati, samo da si bode mogla preskrbeti, najpotrebnejše stvari v svojem novem življenju. Medtem, ko Alfred hiti v Pariz, da svoji ljubljenki vse preskrbi, vstopi Violetta in se snide s starim Germontom, kateri zahteva od nje, da njenega sina zapusti, katero željo mu ona tudi izpolni. Po kratkem pa najprisrčnejšem slovesu res zapusti Alfreda, stari Germont se sinu približa in ga prosi, da se vrne domu. Med tem pa dobi Alfred pismo iz katerega izve, da je Violetta obljudila priti na ples k Flori Bervoix; v jezi, da Violetta storiti brez njegovega dovoljenja, ji sledi. III. dejanje: Med igro vstopi Violetta ob roki barona Dumphala in dasi jo Alfred videti ne mara, porabi vendar Violetta prvo priložnost, da mu pove, da ga je morala zapustiti, ker ima drugi pravico do nje. V jezi ji vrže Alfred mošnjo denarja pred noge, kar jo popolnoma potre. IV. dejanje: Violetta je na smrt bolna. Med tem zve Alfred od svojega očeta pravi vzrok Violettinega postopanja in prihiti v zadnjem trenotku k ljubljenki, ter jo prosi odpuščanja, toda prepozno je, ona umrje v njegovih rokah. — Vsebino smo morali povedati, ker se občinstvo pri najboljši volji ni moglo orientirati, kajti bil je pravi babilonski stolp, v katerem je vsak po svoje pel. Le žal, da nimamo še kakega Poljaka in Bolgara med solisti, da, potem bi res lahko dokazali naše navdušenje za slovensko vzajemnost. Pri operi se vendar mora razumeti besedilo, sicer je pač nemogoče vglobiti se v opero. To opero si je izbrala gospa Skalova za svoj častni večer. Bila je izredno disponirana in nam je lahkoživko Violetto tako krasno pogodila, da si je skoraj ne moremo boljše predstavljati. V petju in v igri je kazala izreden temperament in zato se ni čuditi burnemu aplavzu od strani občinstva; tudi je dobila v znak priznanja in simpatij mnogo krasnih cvetk. — V celeti je bila opera prav dobra. Alfreda je pel ruski g. Reznov temperamentno, kakor smo že vajeni pod njim. Tudi g. Ouřednik je bil prav dober Germont, pel je češki. Med ostalimi solisti je bila gdč. Proehazkova (Flora) prav dobra, in istotako g. Betteto. Gdč. Kočevarjevi bi v resnih trenotkih priporočali več resnobe, sicer pa kaže v recitativu le napredek. Zbor je dobro naštudiran in je le parkrat zastajal. — Samo ob sebi umevno je, da je bilo gledišče razprodano.

— **Novo žensko telovadno društvo.** V Šiški se je ustanovilo žensko telovadno društvo kot znak, da so Šišenčanke skozinsko zavedne in napredne.

— Iz Šmartna pri Litiji se nam piše: Nismo mislili, da bo občinskemu in farške hranilnice tajniku, ki je kot mežnar seveda odvisen od dekana, sledil tudi naš neodvisni župan Leopold Hostnik. Zanesli smo se nanj, in zato smo ga volili kot župana, toda črna nehvaležnost je naše plačilo. Dal se je ujeti sladkim besedam pretkanih popov in se jih oprijel. Ni mu zadosti, da obiskuje vedno „apostola miru“ v osebi novega dekana, ampak odstopil je od naše posojiinice — in čuj svet! — udeležil se je celo Šusteršičevega zaupnega shoda. Župan odločno naprednega Šmartna — kleči pred Šusteršičem! Kličemo vam, zavedni Šmarčani, g. župan: Le tako naprej g. župan, s tem si podkopujete za vedno naše zaupanje in si sami omajujete županski stol.

— Šuklje-Štemburjevi semnji v Kandiji v konkurzu. Kar smo prorokovali že pred tremi tedni, se je uresničilo. Gosp. Zure p. d. Štembur

je kot župan Šmihel-stopiške občine te dni vložil prošnjo, da bi se s tolikimi stroški pridobljeni tedenski semnji v Kandiji — opustili! S tem je g. Zurc očitno in javno priznal, kako velikansko blamažo si je nakopal s svojim kljubovanjem novomeškim trgovcem in obrtnikom. Koliko prizivov je dr. Šušteršič skoval g. Zureu za te „abusivne“ semnje in koliko so tisti veljali — občinsko blagajno. In zdaj je moral g. Zurc sam prositi naj se opuste s tolikim trudom pridobljeni semnji. Ni čuda, da se že otroci norca delajo iz take modrosti. In tega modrijana je svoječasni državniposlanec Šuklje v državnem zboru, proslavljaljajoč njegovo bistroumnost, v nebesa povzdigoval in mu glorio pel z refrenom, da je g. Pepe bolj razumen, nego marsikateri politični uradnik! Tu naj bode omenjeno, da bi ljudstvo političnega uradnika, kateri bi take kozolce, kakor gosp. Zurc preobračal, ne le za glavo, temveč za pete obesilo. Koliko denarja je pa le prostor za to ponesrečeno semnjišče in ograjo stal. to bodo čutili nesrečni Kandijanci leta in leta. No, saj je pa tudi slednja seja mestnega odbora v Novem mestu pokazala g. Zurca v pravi podobi in so tudi „Dolenjske Novice“ z dne 1. marca t. l. vso razpravo nepristransko objavile. Novomeščani privoščijo Šuklje - Štemburju njiju konkurs s dejmi prav iz srca. Le ena stvar je Novomeščanom še nejasna, od kdaj je dobil g. Zurc tolikanj vpliva pri nekaterih oblastih, da mu gredo vedno na limanice? Nekateri trdijo, da od tihmal, kar se je v njegovi oštariji prigodil v pustu tisti pikantni dogodljaj z reform-hlačicami neke dame, katero storijo je g. Štembur s tako velikim veseljem raznašal, dasiravno se je prigodila v njegovi gostilni. Posedno se g. Zurc odlikuje z denunciranjem in obrekovanjem državnih uradnikov različnih resortov. Uradnik, ki upa nepristransko in strogo postavno postopati, ter ne ukrene tako, kakor mogočni g. Pepe Zurc želi, ta je njegov — sovražnik. V tej zadevi se pa v zadnjem času zbirajo črni oblaki nad ponosno glavo g. Štemburja in strela bode udarila v njo preje kakor si more misliti. Preje, kakor je g. Zure otvoril konkursne sejme v Kandiji, stopal je skoral slehrno jutro mogočno in ponosno po novomeškem trgu in gledal, ali ga pač vsak pozdravi, sedaj pa se njegove impozantne prikazni ne zamore v Novem mestu več viditi. Da pa ne bode moglo spravljati v javnost kakih laži o vzroku zakaj je g. Zurc primoran kandijanske sejme opustiti, hočemo tu že naprej resnične razloge pribiti. Doslej se je vršilo 7 tedenskih sejmov v Kandiji. Postavno mora vsaki sejem nadzorovati izprašani živinozdravnik. Za te v konkurs padle sejme naprosil je g. Zurc kot strokovnega nadzorovatelja c. kr. višjega živinozdravnika gospoda Skaleta v Novem mestu in sicer proti plačilu 10 kron za sleherni sejem v tednu. Tedaj so imeli izbornega strokovnjaka živinozdravnika na sejmišču sleherni četrtek —, samo živine ni bilo. Teh 10 kron bi bilo moralo oskrbništvo premoženja v Kandiji živinozdravniku vsaki teden plačati, ako bi ne bili sejme opustili. Tega pa ne, in še celo radi tega ne, ker je g. Skale Novomeščan. Mi smo g. živinozdravniku iz srca privoščili ta dohodek iz kandijanske blagajne, le škoda, da je tako mala časa trajal. Edini g. Skale je imel dobiček o teh slavnih sejmov, kajti prišel je na sejmišče, se namehnil, se obrnil in odšel. Tako lahkega zasluzka ta gospod še ni v svojem življenju imel, in smo ga mu vsi Novomeščani privoščili. Kako je g. Štembur gospoda tržnega colnarja Berleca in druge tržne organe odškodoval, pa ne vemo, gotovo pa niso bili tako nespametni, da bi bili zastonj na sejmišču zmrzvali. Novomeščani pa sedaj pojo: Hali, hali, halo, kandijanskih sejmov več ne bo!

— **Bukev ga je ubila.** Ko sta dva delavca 27. februarja v gozdu pri Kostanjevici podirala bukve in je ravno ena imela pasti, dala sta Ivanu Urbanču znamenje, naj se umakne. Urbanč se ni umaknil na pravo stran in bukev ga je zadela s tako silo na glavo, da je bil na mestu mrtev.

— **Nesreča v premogokopu.** V premogokopu v Trbovljah se je ponesrečil te dni rudar Martin Romih iz Višgorja pri Zagorju. Padel je v rov in bil na mestu mrtev.

— **Nekaj opazk h „Gospodarjevemu“ poročilu o shodu „Narodne stranke“ v Ptiju** 24. februarja. Najprvo bodi omenjeno, da je „Gospodarjevo“ poročilo prav po ligvorjansko zavito. Kdor članek čita, si misli, da so na shodu nadvladali klerikalci, in da so govornike ugnali v kozji rog; a ravno nasprotno je bilo istina. Gg. Žirovnik in Koprivšek, oba kaplana, sta se imela zahvaliti le ljubnosti g. dr. Kukovca, da sta smela prisostvovati shodu, (vabljena nista bila), a sta to prijav-

nost poplačala z motenjem shoda. Če pa misijo g. v talarjih, da bodo paradirali s takimi backi kakor je g. Franc Brenčič, ki se je klerikalizma, (prav pristnega kranjskega) navzel v kmetijski šoli na Grmu, ki misli, da ga spravi edina beseda „katoliško“ že v nebesa, ali, da mu ta edina beseda pomaga do blagostanja in sreče, se motijo! Minili so tisti časi, gospodje! Saj se je pokazalo na shodu, da kmet pred politikujočim duhovnikom nima več „rešpeka!“ To ste čutili Vi g. Žirovnik, ko so Vam doneli klaci: „Ven ž njim!“ na uho! Ali ne! — Povšeči. Vam tudi ni bil govor g. šol. voditelja Peska! Torej črne duše, kmetu trobite na shodih, z lece, po svojih umazanih listih, naj se naobraruje, naj napreduje, po drugi strani pa mu priporočate, naj zadržuje otroke od pouka, mu hočete skrajšati čas soloobveznosti na pet let; s tem torej hočete pomagati kmetu, da ga tlačite nazaj v temo nevednosti? Otrok spada v šolo, ni nikaka pestunja, nikak pastir med šolskimi urami; kar pa dela po pouku, mu pa služi le v razvedrilo in krepilo! Razumete? To je otrokova dota, če kaj zna! Seveda, vam je ljubše, če ostane kmetska mladina nevedna, se laže molze in izrablja v gotove namene, kaj ne? Na shodu g. Žirovnik kar ni hotel verjeti, kar je poročal g. dr. Kukovec o počenjanju g. doktorjev, posvetnih in blagoslovjenih, v kurzu Slov. kršč. socijalne zveze v Mariboru. No gospod, ali sedaj tudi ne verujete, ko so Vam Vaši bratci sami potrdili vse v „Gospodarju“, rekoč: „... bili so seveda imenovani tudi reditelji, ki so na predsednikovo povelje vršili svojo dolžnost“. Capito? K sklepu pa svetujemo voditeljem Narodne stranke, da k vsakemu shodu pripuščajo g. duhovnike, ker se razprava po zaslugi taistih razvija živahneje in pri tej priliki marsikaj spravi na dan, kar tem gospodom ne dela posebne časti, jim jemlje ugled, ter jih označuje kot prave pravcate ljudske osrečevatelje, pardon! sleparje. Vam gg. v talarjih pa kličemo z župnikom Orlom v romanu „Pot za razpotjem“: „Ne bodite kakor navadni delavci, ki opravijo za 2 K tiko, za 4 K peto mašo, za 1 K toliko in toliko očenašev, temveč bodite vinogradniki Gospodovi, pustite politiko in služite zvesto oltarju!“

— **Farško falotstvo.** — Iz Spod. Štajerja se nam piše: V cenj. vašem listu z dné 28. febr. t. l. pišete o nekem „Jožefinarju“ s Celja, ki je na podel način raz lece v Št. Juriju ob juž. žel. opravljal razne ljudi ter ščuval ljudstvo proti gotovim stanovom. Tako človeče res ne zasuži drugega nego — bič. — Duhovitost teh misijonarjev od sv. Jožefa nad Celjem je sploh znana širom naše slovenske Štajerske. V fanatiziranju nižjih slojev našega ljudstva so ti farji pravi mojstri! Sevē pri količkaj razboritejših ljudeh ne opravijo ničesar, ker so preneumni. Treba takega Lazarista pogledati le v obraz, pa že veš, s kom ti je opraviti; kajti sama budalost mu odseva z vnanjosti njegove. — Posebno se odlikujejo ti Lazaristi s tem, da spovednico zlorabljajo v sebične svoje namene ter tu hujskajo posle proti gospodarjem, pri katerih so v službi. V spovednici povprašujejo služinčad po raznem, kar se v hiši gospodarjevi godi: kdo tja zahaja, kaj se tam je, kako se od tam hodi v cerkev, kaj se govori o duhovnikih itd., itd. To sicer ne delajo samo celjski misijonarji, to praktirajo — posebno v zadnjem času — pri nas duhovniki sploh. Mi budem prišli z imeni na dan. Te zastrupovalce ljudske duše se mora razkrinkati. Remedura mora priti! —

— **Celjski vikar Gorišek** je specialiteta posebne vrste. Znano je, kako vzorno je upravljal konzum v Laškem trgu. Kdor se hoče v tem še natančneje poučiti, naj čita zadnji celjski „Narodni list“! Gorišek pa ni le dober nacionalni ekonom, on je tudi izvrsten „izobraževalatelj“ našega ljudstva. Dokaz temu, da celo šoloobvezne dečke, sploh fante, ki so še mokri za ušesi, pošilja v političen kurz, kjer se po duhovnih in posvetnih kat. „politikih“ izvežbajo v korteče za bodoče volitve v državni zbor. Tudi v tem oziru zadnji „Nar. list“ kaj drastično piše. — Gorišek torej ni zastonj v odja — pardon! — podpredsednik celjskega „izobraževalnega društva“! — On namreč ni samo velik pospešitelj mladeniškemu izobraževanju, marveč je tudi resničen prijatelj devicam, posebno onim, ki so v Marijinih družbah ter mu svoje prihranjene novce izročajo v shranitev. Da je temu tako, vemo iz pristnega vira. Kdor zna, pa zna; in Gorišek zna! On že ve, zakaj shranjuje devicam denar; saj je imel že opravka dovolj z denarjem, pa bi ne znal?! — Res, briljanten mož, ta Gorišek!

— **Iz Žalc.** Odkar je naše ljudstvo sodilo doktorja Korošca na njegovem shodu, izrazujoč mu odločno, da se njegovemu terorizmu neče uklo-

niti, da jo je popihal iz Hodnikove dvorane in zapustil na farovškem vozičku njemu tako nehvaležni trg Žalec, se njegovo glasilo ne more pomiriti in vsaka številka „Slovenskega Gospodarja“ prinaša notice, pisane od prav dobro znane, umazane roke. S podlim obrekovanjem in laganjem obrekuje se v njih može, ki delujejo že desetletja v našem javnem življenju in hujška proti mladini, katere pošteno stremljenje je, vzbujati se v narodnem in naprednjem duhu. Nismo dalje pri volji, prenašati to nečuvano postopanje tistega podlega hinavca, ki mu je na obrazu vtisnjen pečat laži in hlimba verskega čuta, nismo dalje voljni gledati, kako ta umazana suknja, ki se liki potezen maček pri belem dnevu skriva, ki pa ponoči tembolj uganja stvari, ki bijejo v obraz vsi morali, še nadalje zavija resnico na prav jezuitski način. Kakor hitro se to ostudno postopanje z nami takoj ne neha, bode vzklopela mera naše potrebljivosti in strgali bodo predznežu krinko raz lica.

— **Podravska podružnica „Slovenskega plan. društva“** priredi v nedeljo 10. sušca popoldne ob pol 4. uri v gostilni g. J. Muleja svoj občni zbor. Na dnevnem redu so tudi volitve načelnika za naslednjo triletno dobo in pogovor o stavbi planinske koče pri Sv. Arehu.

— **Zaradi nравностнega hudo-delstva,** učinjenega na 13letni deklici, je bil pred mariborskimi porotniki obsojen 23letni hlapec Matevž Voglen iz Majšperga na 15 mesecev težke ječe.

— **Smrt na železnični progi.** 22letni tesar Jernej Jug iz Žabljeka pri Mariboru je šel v soboto po železnični progi med Poličanami in Slovenijo Bistrico ter ni zapazil, da gre za njim vlak po drugem tiru nego navadno. Stroj je butnil Juga s tako silo, da je z razbito črepinjo obležal mrtev.

— **V hotelu v Mariboru je okradel** 30letni Jožef Hözel iz Studenic pri Slovenski Bistrici, in sicer višjega poštnega oficijala La Croix de Lavala z Dunaja. Pobral mu je ves denar ter zlato uro z verižico. Hözel se je izdal za inženirja Steffensona z Dunaja, a tativne menda ni sam izvršil, ker so dobili potem uro in verižico ter prazno denarnico.

— **Mariborsko porotno sodišče** je oprostilo 64letnega fužinskega delavca Fr. Legana, ki je v Muti ponaredil petkranski denar ter ga skušal oddati v gostilni. Izpovedal je, da je storil to, da bi prišel v zapor, ker ni imel službe. — Obsojena pa je bila brezposelna kuvarica Marija Janko v 3letno ječo, ker je zadavila svojega otroka takoj po porodu.

— **Kap je zadela** Autona Rudeža, učitelja na gluhenemnici v Gorici. Umrl je kmalu nato.

— **Baronica Schönberger,** ki je igrala veliko nalogu na Ogrskem, je pristojna v Gorico.

— **Uboj.** Na železniškem mostu na poti iz Podgore v Gorico so našli ubitega 31letnega čevljarja Andreja Pavletiča. Imel je eno oko izbito in dve rani na glavi. Kdo ga je ubil, se nič ne ve.

— **S kamnom ubil divjo mačko.** V Dolu na Goriškem je ondotni gozdar Ignacij Velikonja ubil 1 meter dolgo divjo mačko s kamnom, ker ni imel puške pri sebi. Sicer ima pa mož veliko srečo. Pred dvema letoma je ustrelil srnjaka s tremi rogovili, lani pa 10 lisic, 6 srnjakov in 4 kune zlatice. „Gorica“ mu zato posebno iskreno čestita, ker je baje „jako pošten mož katoliškega prepričanja in ima celo v deškem semenišču sina odličnjaka, ki je eden najboljših učencev cele gimnazije“. Najbrž ima zaradi tega tako srečo!

— **Prostosti željen cigan.** V okolici Zagraja na Goriškem so pretekli teden kradli cigani. Ko je pri Rubijah hotel orožnik aretirati cigana, ki se je pripeljal z ženo in otroci, mahnil je cigan po konju, da bi ubeval. S pomočjo ljudi je orožnik aretiral cigana, ki se je pa ustavljal toliko časa, da mu je mož postave nastavil bajonet na prsi. Ko pa je orožnik privedel cigana do sovodenjskega zapora in odpiral zapor, ušel mu je cigan in ko je hotel orožnik za njim, oklenila se ga je žena in prosila za ljubljenega moža. Cigana so ujeli nato drugi ljudje. Skrajni čas je, pravi „Gorica“, da se zatre enkrat ta „golazen, ki ima posebno moč, kjer ni nobenega moškega v hiši.“

— **Aretiran je bil** v Trstu 35letni trgovski potnik Jožef Fonn iz Vidma, ker se je zopet povrnil v Trst, odkoder so ga izgnali. Fonn je, kakor znano, pokraju veliko znamk na tržaški pošti in dobil zato 18 mesecev ječe.

— **Zaradi izdajanja ponare-jenega denarja** sta bila v Trstu aretirana dva mlada človeka iz Italije.

— **Nezgoda v tujini.** Med postajama Föll in Marling pri Meranu je padel kovač Ivan Erzen, doma iz Kranjske z nasipa na

— Mednarodna panorama na Pogačarjevem trgu ima ta teden razstavljeno čudovito deželo Indijo. Tu vidimo stvari, o kakršnih se čita le v pravljicah. Najzanimivejša pa so prastara svetišča in skalne trdnjave. Mesta Agra, Gvalior, Baroda, Jejpoce itd. imajo pestri orientalni značaj. Znamenit je grobni spomenik pri Agri, sličen egiptski piramidi. V pisanem prometu vidimo korakati slone z baldahini, vidimo pa tudi fakirje, ki se bičajo na ulicah, razkošno zapeljive odaliske, indijske čarovnike, skupne prvotnih prebivalcev in indijski lepsi spol v skupni kopeli. — Prihodnji teden se razstavi Sicilija.

— Panorama-kosmorama na Dvorskem trgu pod „Narodno kavarne“ nam razkazuje ta teden znamenito Monako, njega prekrasne stavbe, zlasti veličastne cerkve, mogočne palače, magistrat itd. Prihodnji teden Vzhodnja Indija.

— Društvo slovenskih profesorjev vladno vabi svoje člane na prijateljski sestanek v petek, dne 8. t. m. ob 8. uri zvečer v restavraciji Narodnega doma. Razgovarjalo se bo o točkah prihodnjega shoda „Državne zvezze avstrijskih srednješolskih društev“, kakor so: suplentsko vprašanje s stališča definitivnega nameščenja, remunerasija za razreduike ter za oskrbovalca knjižnic in zbirk, eventualno vprašanje šolskih zdravnikov itd.

— Tuji v Ljubljani. Meseca februarja t. l. je došlo v Ljubljano 3281 tujcev — 175 več kot meseca januarja in 593 več kot februarja leta. Od teh se jih je nastanilo v hotelu „Union“ 639, pri „Slonu“ 564, pri „Maliču“ 298, „Lloyd“ 264, pri „Avstrijskem cesarju“ 105, „Štrukelj“ 122, „Ilirija“ 130, pri „Južnem kolodvoru“ 124, „Grajzer“ 98, pri „Bavarskem dvoru“ 83, v ostalih gostilnah in prenočiščih 854.

— Delavske gibanje. Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 200 Slovencev, 60 Macedoncev in 150 Hrvatov, nazaj je prišlo 90 Hrvatov in Slovencev. V Heb je šlo 70, na Tirolsko 90, v Inostrost 25, v Meran pa 30 Hrvatov. V Beljak se je odpeljalo 25 Macedoncev.

— Izgubljene in najdene reči. Posestnica Jera Ločnikarjeva je izgubila sivo obleko za 14letnega dečka. — Hlapec Ivan Zupančič je našel srebrno žensko uro. — Neka gospodična je izgubila zlat prstan z rdečim kamnom, vreden 6 K. Prstan je imel vrezani črki A. H. — Gdč. Ivana Petričeva je izgubila srebrno žensko uro z ovratno verižico, vredno 28 K. — Računski narednik g. Fran Peterlin je našel srebrno moško uro in jo oddal na magistratu.

— „Ljubljanska društvena godba“ priredi jutri zvečer v hotelu „Lloyd“ (Sv. Petra cesta) društveni koncert za člane. Začetek ob polu 8. uri. Vstopnina za člane prosta, nečlani plačajo 40 vin.

— Meteor. mesečni pregled. Minolega meseca svečana je vladal pravi zimski mraz in snega je bilo obilo. — Opazovanja na topomeru dadó povprek v Celsijevih stopnjah: ob sedmih zjutraj -5° , ob dveh pooldan 0° , ob devetih zvečer -2° , tako da znaša srednja zračna temperatura tega meseca -2° , za 2° pod normalom; največ 7° dné 19., najmanj -13° dné 25. zjutraj. — Opazovanja na tlakomeru dadó 7350 mm kot srednji zračni tlak tega meseca, za 10 mm pod normalom. Najviše 7428 dné 28. zjutraj, najniže 7167 dné 21. zjutraj. — Mokrih dni je bilo 9; padavina, dež in sneg, znaša 58.3 mm; od teh pride samo na viharno noč od 20. na 21. svota 327 mm. — Meglo smo imeli ob devetih jutrih; med vetrovi je prevladoval jugovzhodni. — Tekočega meseca sušca pride luna dné 8. proti poldne v zemljino obližje. —

*** Najnovejše novice.** Poveljnik zagrebškega voja podmaršal pl. Chavanne gre v pokoj, baje zaradi konflikta s poveljnikom hrvatske deželne brambe.

— Mesto v nevarnosti. Italijansko mesto Montemurro je v nevarnosti, da je podsujejo zemeljski plazovi, ki se pomikajo nad mestom, kakor lava. Prebivalci so zbežali iz hiš ter prenočujejo na prostem.

— 65.000 zabojev patron je odšlo iz Trsta za grško vlado.

— Eksplozija v cerkvi. V cerkvi Sv. Magdalene v Lisaboni je eksplodiral med mašo plin. Duhovnik je hudo ranjen, mnogo vernikov je bilo na begu ranjenih, cerkev je porušena.

— Obesili so včeraj v Tarnopolu zakonska Salewicz, ki sta zastrupila moževe starše, da bi prej dobila dedščino.

— Za črnimi kozami sta zboleli v Dünkirchenu dve osebi.

— Helena Odilon, kateri je nedavno umrl mož plem. Rakowszky

Pozor, gospodje in gospodični!

V svoji lekarstveni praksi, ki jo izvajam že več nego 30 let, so mi je počredlo iznajti najboljše sredstvo za rast las in proti njih krepjanju — KAPLOM št. 2. Povrča da postanejo lasje dolgi in gosti, odstranja prah in vsako kemo bolesno na glavi. Naročil naj bi si ga vsaka družina. Imam premožno zahvalnic in pričinilice. Stane počitne prosto na vsako pošto: lomelk 3 K 60 h, 2 lomelka 5 K. Naročil naj se samo od mene pod naslovom

4666 18 II PETER JURIŠIĆ

lekarnar v Pakracu štev. 66 v Slavoniji.

C. kr. priw.

občna zavarovalnica

Assicurazioni Generali v Trstu

ustanovljena leta 1831.

Jamstveni [zakladi znašajo nad 300 milijonov krov.

451—2

Poslovni izkaz

zavarovalnega oddelka na življenje

	meseca svečana 1907	od 1. januarja 1907
Vložilo se je ponudb za zavarovanje vsoto	1363	3642
Izgotovljenih polic je bilo	K 12,633 286.70	K 33,689.750.76
za zavarovanje vsoto	1290	3315
naznanjene škode znašajo	K 11,781.873.30	K 32.058.609.45
	K 1,095 954.72	K 1,698.028.54

Ivan Jax in sin

v Ljubljani
Dunajska cesta št. 17

priporočata svoj bogato zalogu

voznih koles.

"Adler"

Sieghart von Liss zum letzten Buchstaben

Strojna vozila

vozni kolesi.

vozni kolesi.